

De Eilander

NUMMER

1

Buurtkrant van de Kadijken / Kattenburg / Wittenburg / Oostenburg / Petersburg

FEBRUARI
2010

-
- A man with a short beard and mustache, wearing a black leather jacket over a black t-shirt, stands in front of a wall covered in graffiti. The graffiti includes a large red and white circular design and various black and white tags. The scene is lit with warm, yellowish light, possibly from streetlights or a camera flash.
- **Wittenburg loopt vast**
 - **Yunus, ondernemende hangjongere**

Rr bestaat inmiddels een generatie die niet weet dat er ooit een leven was zonder mobieltjes en iPods. Die generatie heeft er geen benul van dat je nog niet zo lang geleden naar een telefooncel toe moest om onderweg te communiceren, in de hoop dat die cel niet gemolesteerd was. En voor de muziek was je aangewezen op een gewichtige discman, die je niet zomaar even in je zak stak. Over gettoblaster hebben we het dan nog niet eens.

Die generatie weet ook alleen maar dat er ooit echte winters bestonden van een schoolbezoek aan het museum, waar ijzige landschappen uit de tijd van Rembrandt te aanschouwen zijn. Van de meer recente Elfstedentochten kunnen ze alleen maar vernomen hebben dankzij de sterke verhalen van hun opa's. Welnu, deze iPod-generatie is inmiddels een koude ervaring rijker. Wie nu jong is en op de Eilanden woont, kan tegen de tijd dat hij of zij zelf in de kinderen zit en er palmbomen groeien langs de Wittenburger- en Oostenburgergracht, met weemoed vertellen over die sprookjesachtige sfeer die er hing over de Oude Vaart die toen nog Nieuwe Vaart heette, in de winter van 2010.

Deze generatie is tot nu toe een verwaarloosde groep geweest in De Eilander. Daar wil de redactie met het aanbreken van het nieuwe jaar verbetering in brengen. Het team is verrijkt met een jonge redactrice, Maria Mahklouf, die met de rubriek Young Folks een eigentijdse toon gaat aanslaan.

Voorpagina: Yunus Aydogdu.
Foto: Maria Heijndael

9

14

15

20

B.O.O.D.E.	3
Yunus Aydogdu	4
Bouwen en wonen	5
Young Folks	6
Column Awraham Meijers	7
Para-column	9
Windroos	11
Hongerwinter	14
Vrijwilligers	15
Nou ik vind	16
Huis van de Buurt	17
Politienieuws	19
Yellie Alkema	20
Column Ballabona	21
Prikbord	23

De Eilander komt tot stand met medewerking van het Wijkcentrum Oostelijke Binnenstad. **OPLAGE:** Jrg. 32, 7.200 exemplaren, huis aan huis. **REDACTIE:** Kester Freriks (gastredacteur), Rob van der Heijden, Geeske Lanting, Maria Mahklouf, Saskia Moerbeek, Jan Mey, Awraham Meijers, Mieke de Moor, Henk Pauwels, Regina Szwed dos Santos **FOTOGRAFIE:** Maria Heijndael, Henry Klootra, Bruno van Moerkerken. *De fotoreactie is niet verantwoordelijk voor aangeleverde foto's van derden.* **DRUK:** Drukkerij Dijkman **VORMGEVING:** Slothouwer Producties, Amsterdam. **INFORMATIE:** Kopij: Inzenden per e-mail (Word-bijlage) aan redactie-eilander@projectsinprogress.nl. Per post: brief of CD aan De Eilander, Kleine Wittenburgerstraat 1, 1018 LS Amsterdam. **INLEVERDATUM KOPIJ:** no 2: vr. 26 februari 2010 vóór 14.00 uur (ook betaalde kopij). **ADVERTENTIES:** Inleveren vóór vr. 5 maart 2010, Wijkcentrum Oostelijke Binnenstad t.a.v. Mirjam Berloth, Kleine Wittenburgerstraat 1, 1018 LS Amsterdam, 020 - 622 38 08, e-mail: mirjam@wcob.nl **INTERNET:** www.wcob.nl **BEZORGING:** Voor vragen en klachten kunt u contact opnemen met het Wijkcentrum, tel. 020 - 622 38 08. *De Eilander verschijnt acht keer per jaar.*

Taal in de buurt

Stadsdialekten zijn vele eeuwen oud. In de Amsterdamse geschiedenis waren ze lange tijd onbesproken. De gerichte aandacht van 'geleerden' voor dialecten ontstond in de tijd van de Romantiek, in het begin van de 19e eeuw. Ze zochten in de taal van het gewone volk het oorspronkelijke. Het 'Amsterdamse dialect' werd door de tijden heen dan weer verguisd, dan weer als het meest prestigieuze dialect van Nederland beschouwd. Buurtgebonden Amsterdamse dialecten, die tegelijk een sociaal stigma hadden, zijn er niet meer.

Door Henk Pauwels

Al in de middeleeuwen heeft Amsterdam zich tot een handelsstad ontwikkeld: het is dan de vijfde stad van Holland. Het Mirakel van Amsterdam in 1345 maakt de stad tot een bedevaartsplaats. Bepalend voor de taal zijn de grote immigratiegolven in de zestiende en zeventiende eeuw. Er is een gestadige instroom van Duitsers op zoek naar werk. Arme ambachtslieden als droogscheerders, kleer- en schoenmakers en veel zee-lieden. Economische vluchtelingen.

GELOFSVLUCHTELINGEN

De Tachtigjarige Oorlog zorgde voor veel geloofsvluchtelingen. Vlamingen, Fransen en een niet onbelangrijke derde groep, Joodse mensen, overspoelden de stad. Hoe kosmopolitisch Amsterdam was blijkt uit het toneelstuk *Robbert Leverworst* van Isaak Vos. Daarin komt het Spaans, Engels, Drents, Frans, Italiaans, het Luikerwaals en het Seeuws voorbij. Van Amsterdams kan men dus niet spreken. Wel werden al verschillende stadsdialekten gesproken. Oudere vermeldingen dateren uit de achttiende eeuw. Johan le Franc van Berkhey benoemt in het

derde deel van zijn *Natuurlijke historie van Holland* het Haarlemmerdykers en Kattenburgers. Johan Winkler vermeldt in zijn *Dialecticon* negentien buurtgebonden dialecten. Het Kattenburgers heeft een zware a: *een naaald met een blaauwe draad* en ook: *slaa een haak in de paal en haal naa je*. Het Kattenburgers strekte zich uit tot Wittenburg, Oostenburg en het Entrepot-Dok. Het is dan omstreeks 1850 en de 'echte Kattenburgers' waren er trots op dat ze nooit aan het *Aeren-end* (andere eind, dat is bij de Haarlemmerpoort) waren geweest.

DIRECTHEID

'De taal van de lagere standen' had een eigen karakter, een directheid die het Algemeen Beschaafd Nederlands miste. De ABN-er was gereserveerder. Hij sprak niet over bepaalde zaken, wat 'de volksman' onverbloemd wel deed. De ruwheid in het taalgebruik kwam ten dele door het harde bestaan. Emotionaliteit, woede en haat waren snel opgewekt maar ook weer snel vergeten. Het waren deze karakteristieken die men ook zag bij mensen uit de provincie, nog later bij gastarbeiders en

Zicht van de Oosterkerk op Wittenburg en Oostenburg (1957)

nu in de straatcultuur. Ook het Bargoens, van het Bretonse 'bara gwyn', had grote invloed. Zowel in taal als in gebaar. Als de prinsemarij (politie) of een rus (rechercheur) aan een gauwerd/gabber (dief) vroeg waar het gejjatte goed vandaan kwam dan was het vaak 'uit het water opgevist'. Een bekend versje was: *Wat is mooier op deez aard dan twee kippen (agenten) op een paard*. Scheldwoorden en vensingen deden niet onder voor hedendaagse hate-emails. Een zeer milde was: *Zal ik je hersenpan inslaan zodat je platvoeten krijgt?* De schrijver van dit artikel is nieuwsgierig wie nog meer weet over het Kattenburgers dialect. Mooie voorbeelden: *het vee van de richel, varen naar de vollewijk, de porder, de kortegaard of de lopen-de motief, dat scheelt een dwarsstraat*.

Wat deze woorden betekenen? Wellicht kunt u dit lezen in het vervolg van deze nieuwe serie.

Bron: *Hij zegt wat*, Jan Berns. *Honderd jaar stadstaal*, Joep Kruisjes/Nicoline v d Sijs.

Yunus Aydogdu, ondernemer én hangjongere: "Ik kom er wel"

Ze zijn volop aanwezig in onze buurt: jongeren. Tijd om ze beter te leren kennen: het knulletje met zijn zware rugzak per fiets op weg naar school, het meisje uit de apotheek, de hangjongere, de ambitieuze carrièremaker. De Eilander sprak met een van hen.

Door Mieke de Moor

Hij is van Turkse origine, 23 jaar, en woont met zijn ouders en zusje in de Admiraliteitsstraat. Hij heeft zijn hele leven in onze buurt gewoond en heeft het er zeer naar zijn zin. Tot op heden was hij mede-eigenaar van een lunchroom in Diemen, Bean There, waar hij o.a. koffie-

een bejaardenhuis op religieuze basis te stichten, maar dan één waar tijd, warmte en aandacht is voor mensen, waar je geen anderhalf uur hoeft te wachten voor iemand je naar de badkamer kan brengen. Hij volgt de politiek, en op 3 maart zit hij op een stembureau. Om in andere kringen te komen en mensen te leren kennen. En het verdient goed.

BANDENBOOT

"Ik ben ondernemer, maar ook hangjongere. Mijn vrienden en ik zien elkaar in de zomer bij de bandenboot. Gewoon, kletsen, sigaretje roken. Het zijn vooral jongens met een Turkse, Marokkaanse, Koerdische achtergrond. Met Nederlandse jongens klikt het minder, ze zijn individualistischer, nuchterder dan wij. Bij ons is het groepsverband belangrijk. Wij houden niet zo van uitgaan, wij zoeken na het werk of school onze vrienden op. Er gebeurt daar niets bijzonders, we willen

niemand hinderen. Als mensen ons op een normale manier benaderen houden we rekening met hen.

Maar sommige dingen begrijp je niet: waarom moesten die banken weg bij onze hangplek? Waarom was er eentje op een avond ingesmeerd met boter of vet? Wie zich aan ons stoort kan dat toch gewoon zeggen?

Allochtone jongeren (waarom worden we niet bijvoorbeeld expats genoemd?) worden wel strenger beoordeeld dan Hollandse. Misschien dat we iets feller zijn. Maar men moet niet te snel oordelen. Iemand is niet alleen hangjongere maar heeft ook veel andere kanten."

SERIEUS GENOMEN

"Ik had vroeger wel soms het gevoel dat ik werd gediscrimineerd. Maar ik ben niet meer zo gemakkelijk te beledigen. Bij instanties, banken en zo, waarmee ik contact had bij het opzetten van mijn be-

Hij volgt de politiek, en op 3 maart zit hij op een stembureau.

cursussen gaf. "Koffiezetten is een van mijn passies". Yunus doet de dingen graag goed, heel goed.

Hij heeft mbo-detailhandel gedaan, is vrachtwagenchauffeur geweest, doet aan kickboksen. En is gelovig moslim. Zijn godsdienst telt zwaar en de samenleving houdt hem bezig. Een van zijn dromen is

drijf, heb ik me absoluut nooit gediscrimineerd gevoeld. Ik ben altijd serieus genomen.“

Een promotieonderzoek van een Leidse orthopedagoog wijst uit dat allochtonen jongeren die vasthouden aan de ethische normen en waarden van hun eigen volk minder gedragsproblemen vertonen en zich beter voelen. Yunus kan zich daar wel iets bij voorstellen: “Er zit wat in. Bijvoorbeeld de zorg voor je familie, die geeft een goed gevoel.”

Over terug gaan naar Turkije: “Ik hoef niet zozeer terug naar mijn geboorteland, al is het handig dat je de taal en de gebruiken kent, maar ik zou wel op een rustiger plek willen wonen, niet in West-Europa. Maar eerst wil ik reizen, veel landen zien.”

“Als ik moest kiezen tussen een Nederlands en een Turks paspoort zou ik natuurlijk het Nederlandse kiezen. Het Turkse kan handig zijn om erbij te hebben, bijvoorbeeld als je een erfenis krijgt of een huis wilt kopen in Turkije. Maar ik zie niet wat voor bezwaar er is tegen twee paspoorten.”

OVEREENKOMSTEN

“De angst voor moslimoverheersing die bij veel Nederlanders leeft, vooral sinds nine eleven, wordt door Wilders bevestigd, die heeft de verschillen verscherpt. Daar schiet je niks mee op, kijk liever naar de overeenkomsten. Ze zullen moeten accepteren dat wij hier zijn, ons krijg je er niet meer uit. Allochtonen zijn een deel van de economie, die stort in als wij met zijn allen weg zouden gaan.

Vroeg of laat zal er wel een politieke partij in Nederland komen die gebaseerd is op de islam. Steeds meer moslimjongeren gaan studeren, er komt genoeg politiek talent. Maar ik zou er nooit op stemmen alleen maar omdat het een moslimpartij is.”

Binnenkort stapt Yunus uit Bean There. Hij wil zijn geluk zoeken in een andere branche. “Niet meer in de horeca, ik wil iets doen waar ik meer hersens voor nodig heb. Maar wel zelfstandig, ik wil kapitein zijn op mijn eigen schip. Ondernemen is nou eenmaal mijn ding. Ik wil geld verdienen, maar daar hangt mijn geluk niet alleen maar van af. Mij krijgen ze niet kapot, ik kom er wel.”

Bouwen en wonen projecten in 2010: een kort overzicht

Er staat in 2010 weer een boel te gebeuren op het gebied van wonen in de Oostelijke Binnenstad, hoewel de vraag blijft welke projecten doorgaan in verband met de financiële situatie van de woningbouwcorporaties en andere eigenaren.

CZAAR PETERBUURT

Ons bereikten berichten dat de overgebleven blokken van Eigen Haard aan het einde van de Czaar Peterstraat een brief hebben ontvangen, waarin staat dat een onderzoek naar renovatie zal worden gestart.

Het gaat om 4 blokken tussen de Czaar Peterstraat, Conradstraat en Blankenstraat. Het Wijksteunpunt Wonen roept de bewoners op een bewonerscommissie te vormen, en wil ze daarbij ondersteunen.

OUD-OOSTENBURG

Bij de renovatie van Oud-Oostenburg is een controversie ontstaan over twee koppanen die het Stadsdeel wil laten toevoegen aan de bestaande blokken. Hierdoor wordt de straat donkerder en blijft er minder openbare ruimte over; het pleintje waar 's zomers buurtbewoners bijeenkwamen en films vertoonden verdwijnt dan. De bewonerscommissie heeft protest aangetekend tegen de plannen. Verder is in het programma van eisen te zien dat het parkeerterrein met de bomen moet verdwijnen voor de geplande bebouwing van het Wienerterrein ernaast.

SARPHATISTRAAT/ ROETERSEILAND

De bewoners van het Sarphatiblok tegen het Roeterseiland aan beginnen de eerste overlast van de verbouwingsplannen van de UvA te ondervinden: op de Valckenierstraat erachter worden bouwketen geplaatst en het bouwverkeer begint op gang te komen. De bewoners hebben onder meer op At5 hun ongenoegen kenbaar gemaakt en willen opnieuw overleg met de universiteit.

KADIJKEN

Aan de Sibbelpanden wordt al enige tijd gewerkt, vanaf de Laagte Kadijk is goed

te zien dat de hele achterkant en binnenkant van de woningen gesloopt wordt en eigenlijk alleen de mooie voorkant van de woningen behouden blijft. Hoeveel woningen De Key wil samenvoegen en/of verkopen is nog niet duidelijk. Buurtbewoners hebben ook last van het afgesloten fietspad naast de Sibbelpanden, een belangrijke route tussen Laagte en Hoogte Kadijk.

Vlak naast de Sibbelwoningen wil de eigenaar het Terlingenterrein bouwklaar gaan maken en later dit jaar beginnen met de bouw van atelierwoningen.

ARTIS EN WOONBOTEN

In april wordt een begin gemaakt met het verplaatsen van de woonboten naast het parkeerterrein van Artis, waarna Artis gaat beginnen met de bouw van een parkeergarage in de zomer.

ALLES OVER HUREN

Bij het Wijksteunpunt Wonen zijn het Huurteam en het Woonspreekuur ondergebracht. Er wordt nauw samengewerkt met het Wijkcentrum Oostelijke Binnenstad.

Bij de gesprekken van het WSWonen kunnen huurders terecht met al hun vragen. Ook biedt het WSWonen ondersteuning aan bewonerscommissies.

Voor specifieke vragen over uw huurprijs of onderhoud aan de woning kunt u terecht bij het Huurteam, te bereiken via (020) 622 76 98.

De gratis woonsprekken van het WSWonen Centrum in de Oostelijke Binnenstad zijn: op dinsdagmorgen van 9-10 uur het Woon- en renovatiespreekuur in de Oosterkerk, Kleine Wittenburgerstraat 1, telefoonnummer (020) 638 98 03; op woensdag van 15-17 uur en van 19-20 uur het Woonspreekuur in het Dienstencentrum, Roetersstraat 174, dit is tevens het adres van het huurteam. Zij zijn te bereiken op telefoonnummer (020) 622 76 98.

Meer informatie kunt u vinden op www.wswonen.nl.

*Pim van Galen,
bewonersondersteuner
Oostelijke Binnenstad*

Damsko taal ewa prevel die torie dan swa!

Het meest besproken onderwerp in de media, het onderwijs, onderzoekers, het volk... het fenomeen straattaal. Deze jongerentaal wordt vooral door de oudere generatie gezien als een verloederende van de Nederlandse taal... Maar daar is helemaal geen sprake van! Integendeel!

Door Maria Makhlouf

Zo beweren taaldeskundige René Appel en meerdere taaldeskundigen, die onderzoek hebben gedaan naar straattaal: deze taal is simpelweg een creatief uitingsmiddel voor de jeugd! Dope!

Jongelui communiceren namelijk zo

op een creatieve manier met elkaar. Effectieve en verfrissende nieuwe woorden en zinnen worden gecreëerd, woorden worden vervangen door andere. Dat betekent dat je over een groot vocabulaire moet beschikken om met woorden te kunnen spelen.

Straattaal is eigenlijk geheimgesprek onder jongeren: een eigen codetaaltje gemixt met andere talen. Er is vooral veel invloed van de Surinaamse, Amerikaanse, Marokkaanse, Turkse en Antilliaanse taal. Ikzelf als jongere moet eerlijk bekennen dat ik er soms geen draad aan kan rijgen. Zo blijkt straattaal van 2005 anders te zijn dan straattaal anno 2010... Waarom? Deze taal verandert in razendsnel tempo! Om de paar weken (of dagen) wordt weer iets nieuws bedacht. Hierdoor zijn de trends in straattaal niet bij te benen. Bijvoorbeeld in 2005 werd gezegd: 'Ik ga je bossen'. Dat betekende 'Ik ga je in elkaar slaan'. Tegenwoordig wordt dat zinnetje net iets anders gefor-

muleerd: 'Ik ga bosjes'. En het betekent ook iets anders: 'Ik ga weg'. Je moet dus goed luisteren, anders ontstaan er gekke misverstanden.

Het volgende voorbeeld van straattaal heeft meerdere betekenissen en kan in elk gesprek gebruikt worden: 'Ga tecknigk, zij gaan tecknigk, ik ga tecknigk, shit tecknigks.'

Een puber geeft de volgende verklaring van dit woord:

"Euhm, iets met techniek."

"In welke context gebruik je het?"

Puber: "Ja, dat is moeilijk uit te leggen... je moet het niet letterlijk opvatten."

Tja, straattaal heeft dan ook zo z'n charmes als geheime taal. Je moet het gewoon begrijpen en niet te moeilijk denken...

Daarom: peepz just chill ☺

Reacties, vragen, suggesties?
youngfolks@gmail.com

nieuws in het kort

Strook achter tuinen Sibbelwoningen bestemmen als openbare ruimte

Bij de functiewijziging van het Entrepotdok naar woningen is een strook erf-pachtgrond achter de Sibbelwoningen toegevoegd aan de tuinen. Doel was het creëren van kijkgroen. Door de invulling met bergingen en opslag en het hoge hek is dit tegengevallen. Stadsdeel en huiseigenaar De Key zijn nu met elkaar in gesprek om deze strook een openbare functie te geven en in gebruik te geven als zelf-beheertuin.

De bebouwing van het Terlingenterrein heeft de mogelijkheden voor vergroening van dit deel van de Kadijken drastisch beperkt, tegen de verwachtingen in die waren gewekt door het Stadsvernieuwingsplan Kadijken en het IBOR Kadijken, want daarin had het Terlingenterrein de bestemming openbare ruimte.

De strook achter de Sibbelwoningen kan hiervoor compensatie bieden. Het ontwerpbestemmingsplan maakt de ontwikkeling naar een strook groen echter

niet mogelijk omdat het hele gebied tussen achtergevel en de Laagte Kadijk als tuinen staat aangegeven. Bewoners willen nu de hele strook langs de Laagte Kadijk de bestemming openbaar groen geven.

'Eilander Gedichten' gaat de wijk in

Op zondagmiddag 21 februari treden dichters op in de Zuidhal van het Vierwindenhuis aan het Windroosplein. Deze dichters werkten mee aan de dichtbundel 'Eilander gedichten' die 9 oktober 2009 in de Oosterkerk werd gepresenteerd. Zij worden tijdens hun optreden muzikaal ondersteund door dichter/musicus Reinout Koperdraat die ook een gedicht schreef voor de dichtbundel.

De bijeenkomst begint om 15.30 uur. Voorafgaand aan het optreden van de dichters verzorgt Alma Hoozeveld om 14.30 uur een schrijfworkshop Buurtgedichten met als titel 'Beetje Spelen met woorden in de Buurt'.

Belangstellenden voor deze workshop moeten zich van tevoren opgeven per email wil@merkies.com of schriftelijk bij de Oosterkerk.

In Buurthuis De Poort aan de Kattenburgerstraat 50 treden zondag 21 maart andere dichters op die meewerkten aan 'Eilander gedichten'. Ook zij worden muzikaal begeleid. Tijdens de bijeenkomst in De Poort presenteren dichters en buurtbewoners een bijzonder spel dat is geïnspireerd op gedichten. De twee dichtersbijeenkomsten en de workshop in het Vierwindenhuis zijn gratis toegankelijk voor geïnteresseerden.

Bestemmingswijziging Kadijken-Oost

Vier grote terreinen-gebouwen op de Kadijken-Oost zijn aan functiewijziging toe in de komende tien jaar: het Texacoterrein, de Keuringsdienst van Waren, het gebouw van het voormalige Energeticamuseum en de transformatorruimte van NUON. Tijdens de informatieavond op 30 november is naar aanleiding van een reactie van bewoners door rayonmanager Sjoerd Bakels toegezegd dat bewoners van het begin af aan betrokken zullen worden bij deze veranderingsprocessen.

ANBO zoekt spelleiders levenskunst

Levenskunst is een nieuwe ANBO (Algemene Nederlandse Bond voor Ouderen)-activiteit voor 55-plussers die de mogelijkheid biedt om andere senioren in een ontspannen sfeer te ontmoeten. In een kleine groep met andere senioren kan men kansen en mogelijkheden in de toekomst verkennen

De deelnemers beginnen met een eigen vraag. Bijvoorbeeld: 'Hoe vind ik een leuke invulling voor mijn vrije tijd?' of "Hoe kan ik gezonder leven?" Aan de hand van kaartjes waarop in woord en beeld onverwachte opdrachten staan kijken deelnemers vanuit verschillende invalshoeken naar hun vraag. Onder het genot van een kopje koffie of thee kan men met humor en respect voor elkaars eigenheid interessante en verrassende gesprekken met elkaar hebben.

SUCCES

Het ANBO Gewestbestuur wil deze activiteit, die al bij verschillende afdelingen met veel succes georganiseerd wordt, nu ook bij andere afdelingen opzetten. Daarvoor zoeken zij vrijwilligers die, samen met een andere spelleider, deze bijeenkomsten voor een klein groepje willen organiseren en begeleiden.

Ervaring met groepen is gewenst, maar enthousiasme is minstens zo belangrijk. Spelleiders letten erop dat iedere deelnemer aan bod komt, dat persoonlijke uitspraken binnen de groep blijven en zij zien erop toe dat de gesprekken zich beperken tot het onderwerp en respectvol zijn.

De spelleiders krijgen een training en onkosten worden vergoed.

Voor meer informatie en om u aan te melden kunt u contact opnemen met Cliëntenbelang Amsterdam, Plantage Middenlaan 14-1, telefoonnummer 020-7525100 of mailen naar Lex van Andel, beleidsmedewerker Cliëntenbelang Amsterdam, l.vanandel@clientenbelangamsterdam.nl.

Slappe lach

En instabiele kennis – laten we hem Lucas B. noemen – vroeg mij nadat we het zoveelste pittige glaasje van het een of ander hadden achterovergeslagen: "Zeg joh, gebeuren er ook wel grappige dingen op die Oostelijke Eilanden van jou? Je weet wel, waar je een leuke column over kunt schrijven".

Quasi bedachtzaam veegde ik met een bierviltje (of was het de stropdas van Lucas B?) de lippen af, niet om overtoollig vocht, lippenbalsem of deeltjes fijnstof te verwijderen, maar om tijd te winnen opdat ik kon nadenken over mijn antwoord. En da's moeilijk na het zoveelste achterovergeslagen glaasje van het een of ander. Om nog meer tijd te rekken vertrouwde ik hem openhartig toe dat de Oostelijke Eilanden niet van mij persoonlijk zijn, maar van iedereen – "Ons stadsdeel, mijn waarde, is net de ING-bank; ook die is van ons allemaal". Dat vond Lucas B. prettig. Daarna dacht ik opnieuw aan iets leuks. Het eerste dat zich aandeede was het patatatoeefest op Wittenburg, maar ik streepte het meteen weg. De jaarlijkse middenstandsactiviteiten op de Czaar Peterstraat dan? Nee, driewerf nee; sinds ik een website heb gevonden waarop wordt gerept over 'Het merk Czaar Peterstraat', heb ik een lichte aversie tegen die straat waar de zon nimmer haar stralen laat schijnen. Mijn god, hoe non-creatief moet een mens zijn om een dergelijke literaire wandaad te begaan? Het merk... Als ooit iemand de gotspe begaat 'het merk De Eilander' te lanceren, wordt het voor mij hoog tijd om vervroegd uit te treden. Wanneer je beroepsmatig met onze taal bezig bent, komen bijna dagelijks taalkundige gruweldaden op je af. Dan vergaat het lachen je. Ik vind *buurtregisseur* – om het maar niet over *snoeptomaatje* te hebben – al blaartrekkend, maar het kan nóg erger dus. Het A-merk wansmaak, zal ik maar zeggen. Het begrip creatieve impotentie flitste door mijn brein en...

Ha, impotent! Zei ik impotent? Ineens schoot mij iets te binnen dat misschien niet onder de noemer *leuke dingen* valt, maar waar eega en ik onbedaarlijk om moeten (grim)lachen. Ergens in onze de buurt woont namelijk een mijnheer die zich via in onze brievenbus gepropte briefjes een echte Afrikaan noemt. Een échte Afrikaan! Jawel. Waar vind je die nog? Die worden tegenwoordig niet meer gemaakt, de echte bedoel ik. Het merk Afrikaan, zal ik maar zeggen. Die mijnheer – laten we hem Humbug Kul noemen - is niet alleen een heuse Afrikaan, maar potverdorie ook 'een snel werkend medium'. Tjonge. En alsof dat nóg niet genoeg is, is hij internationaal. Toe maar: een internationale Afrikaan; het kan niet op. Als hij me ook nog gaat vertellen dat hij zwart is, althans niet blank, dan raak ik van pure opwinding in ademnood. Mr. staat voor zijn naam. Mister? Meester? Is hij afgestudeerd, wellicht? En zo ja: waarin dan?

Hoe dan ook, Humbug Kul kan mij – houdt u vast – ontvangen van zeven uur 's ochtends tot negen uur 's avonds. Staat op het briefje. Kijk, dat is nou leuk en het siert de echte internationale Afrikaan; handjes uit de mouwen. Een bezoek aan die mister meester medium betekent 'terugkeer van mijn geliefde'. Nou, die schat zit hier op de bank een boek van Tommy Wieringa te lezen. Humbug Kul is wel heel erg hoogbegaafd, al zegt hij het zelf, want hij helpt mij van hopeloze problemen af, staat borg voor een goede carrière – ik neem aan die van mij – verdrijft kwade geesten, lost seksuele impotentie op.

Kijk, mijn probleem is dat ik van lieden als Humbug Kul meer dan enkel de slappe lach krijg. Zodra hij stopt met zijn zwendelkreten, raak ik vanzelf weer in het gareel.

awraham.meijers@hetnet.nl

Schrijver Kester Freriks, onder andere auteur van "Vogels kijken. Alle driehonderd Nederlandse vogelsoorten" en "De valk. Over

valkerij en wilde vogels". Hij woont in het Vierwindenhuis op Wittenburg. Hij beschrijft de vogels in onze buurt en Leo de Vrijer, ook een bewoner van het Vierwindenhuis, maakt de foto's.

Merel

Foto: Leo de Vrijer

Een winterse avond in januari op het Wittenburgereiland. Het is al donker. Bomen staan in de sneeuw en opeens, vanaf een hoge tak, klinkt het lied van de Merel (*Turdus merula*). Door meer dan 3.000 vogelliefhebbers via het programma *Vroege Vogels* is de zang van de Merel uitverkoren tot mooiste zang. Zelfs op deze koude avond laat hij zijn parelende, vloeiende en vooral welluidend-melodieuze lied klinken.

Het mannetje van de Merel, de zanger dus, is meteen herkenbaar aan zijn volkomen zwarte verenkleed en zijn feloranje snavel en oranje ring om het zwarte oog. De vogel behoort tot de lijsterachtigen. Dat zijn zangvogels van 25 tot 30 centimeter. Vooral in het stedelijk gebied komt de Merel veelvuldig voor; het vrouwtje is bruin getekend, net als de jonge vogels. Hun voedsel bestaat uit regenwormen, bessen en fruit.

De Merel is met ruim een miljoen exemplaren de algemeenste broedvogel van Nederland; hij leeft in dicht struweel, op gazons, tussen struikgewas en kiest altijd een hoge plek om zijn lied aan te heffen. Oorspronkelijk was de Merel een bosbewoner maar hij heeft de sprong gewaagd naar de stedelijke omgeving. De zang kan dan zeer mooi zijn, maar luister ook eens naar de schelle alarmroep als er een kat in de buurt van het nest of van de jongen komt; die klinkt fel en metaalachtig.

De Merels die wij nu in onze Amsterdamse wijken aantreffen, hebben hier ook het broedseizoen doorgebracht. In koude tijden willen ze ook weleens naar zuidelijker landen afreizen en dan krijgen wij hier vogels uit Scandinavië. Om de Merel waar te nemen is de winter toch het mooist: de zwarte vogels steken prachtig af tegen de sneeuw. En kijk eens: mannetjes en vrouwtjes zijn al druk in de weer met het vormen van paartjes. Alsof het al bijna voorjaar is.

www.kesterfreriks.nl

Pinguïns in de Wittenburgergracht

Particulieren hebben tegenwoordig vreemde snuiters als huisdier in huis, zoals kaaimannen. Volgens Rikkert Reijnen van de Stichting AAP, een opvangcentrum voor uitheemse dieren, is dit een tragisch gevolg van de toenemende handel in exotische dieren. Wat van ver komt vinden mensen leuk. Buitensporige verlanglijstjes aan de Sint en de Kerstman zijn hier debet aan. Liever de mondjes zoet houden. Tandartsen krijgen er inmiddels zelf kiespijn van.

Klap na de vuurpijlen is nu het bericht over een andere uitheemse diersoort, in onze buurt nog wel.

Maar eerst: het is het verboden om thuis beschermde diersoorten te houden, zoals grote katachtigen en primaten. Het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit heeft wettelijk een 'positielijst' samengesteld. Hierop staan diersoorten die zonder vergunning mogen worden gehouden. Een "ondieft", kortzichtige Eilander, heeft dit niet afgewacht. Waar het varken en de geit op dit moment als de pest gemeden worden, heeft deze halve zool gekozen voor een vogel van het zuidelijk halfrond. Vooral: wat van ver komt, vinden mensen leuk.

Lang heeft deze 'eigenaar' niet van de vogels kunnen genieten want ze zijn 'gevlagen'. In dit geval in de Eilandenwateren. Want het gaat hier om pinguïns. Met hun gewagel maken ze vaak een onzekere indruk. Echter niet het stelletje op Oostenburg, zie de foto op pagina 14.

Of ze nu geïnspireerd waren door de sneeuw of door de iglo die op de Oostenburgerdwarstraat door een buurtbewoner was gemaakt, is onbekend. Wel is men er in de vroege ochtend in geslaagd om ze bij het betreden van hun tijdelijke woning 'vast te leggen'.

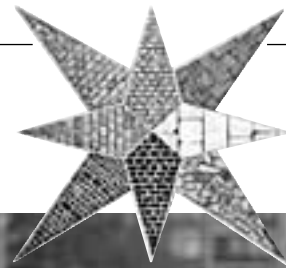
Dierenarts Maas is overigens niet bang dat deze vogels een gevaar voor de mens opleveren.

In een tijd van toenemende spanningen en aanslagen is dit alvast een hele geruststelling.

HGP

PS. Artis hoefde niet in te grijpen. De vogels zijn weer thuis, waar ze echt horen.

Standplaats Windroos

De Eilander maakt een serie portretten van gewone mensen die op de Eilanden wonen, werken of verblijven. Redacteur Saskia Moerbeek staat op de windroos in het plein voor de Oosterkerk, om mensen die bij Albert Heijn zijn geweest aan te spreken. De gesprekken gaan over de boodschappen die ze net gedaan hebben, de maaltijd die ze die avond gaan eten en alles wat verder ter sprake komt.

Door Saskia Moerbeek

Het is een ijzige winterdag. De thermometer staat op min 3. Het plein is spekglad door de bevroren sneeuw. Er komt een mevrouw uit de Albert Heijn met in haar ene hand een zak appels en in haar andere hand een plastic tas van Super de Boer. Ze vindt het prima om geïnterviewd te worden. Ze vindt de Eilander een leuk en informatief blad. De foto wordt gemaakt op de plek waar we vermoeden dat de windroos is. Het interview zelf kan gelukkig plaatsvinden in de warme Oosterkerk.

LOPEN NAAR JE WERK

Ze heet Monique Aartsen en is 48 jaar. Ze woont sinds zeven jaar in een zijstraat van het Windroosplein en werkt in het Muziekgebouw aan het IJ als hoofd personeelszaken. Een dynamische baan, zeker omdat tegenwoordig ook het personeel van het café-restaurant onder haar verantwoordelijkheid valt. In het totaal gaat het om zo'n 130 vaste en tijdelijke medewerkers. "Ik woonde hier in de buurt toen ik die baan kreeg. Ik kan lopen naar mijn werk, dat is heerlijk."

Ze heeft vandaag niet alleen appels gekocht, maar ook linzen en mandarijnen. Vanavond gaat ze een nieuw recept uitproberen. Een stoofpotje van linzen, bul-

gur, rozijnen en gehakt. Haar man is Egyptenaar en hij houdt niet zo van de Hollandse stampotten. Haar basisboodschappen doet ze bij de Albert Heijn, maar voor verse groenten, Turks brood en dergelijke gaat ze liever naar de Dappermarkt of de Javastraat. Het is goed dat er nu in ieder geval een winkel is. Daarvoor moest ze op de fiets naar de C-1000. Ze eten vanavond met zijn drieën, zichzelf, haar man en hun dochtertje van elf.

OPGROEIEN IN EEN GEMENGDE WIJK

Het is een fijne buurt om in te wonen, alleen de architectuur vindt ze deprimerend. Die eind jaren tachtig nieuwbouwtijl is niet echt om vrolijk van te worden. Ook het Vierwindenhuis oogt alweer gedateerd. Maar verder is het een prima buurt. Het is erg leuk dat haar dochter kan opgroeien in zo'n gemengde wijk. Naast hen woont een oude Tunesische mevrouw. Boven hen aan de ene kant een Turkse vrouw met een dochter en aan de andere kant een Turkse vrouw met twee dochters. Daarboven woont ook weer een gemengd stel. En er zijn veel Surinaamse en Antilliaanse burens. "Als het Ramadan is belt de Tunesische buur-

wrouw aan en dan krijgen we heel lekker eten." Oud en nieuw vieren ze op het pleintje in de buurt. Dan maakt Jos Zandvliet een groot beeld dat in de brand wordt gestoken en is er muziek. "Ja, Jos is wel een aanwinst voor de buurt." Ze doen ook mee met de aardappeltocht.

ALTIJD WAT TE DOEN

Haar dochter zit op een speciale school voor kinderen met spraak- en taalproblemen. De school staat in Slotervaart. Ze gaat er elke dag met een busje naar toe. Daardoor heeft ze eigenlijk geen schoolvriendjes in haar omgeving. Het is ideaal dat ze hier gewoon naar buiten kan en in de speeltuin kan spelen. Daar is altijd wel iemand.

"Het is een kind dat graag iets doet. Op woensdagmiddag gaat ze vaak naar de Witte Boei, of naar de Sportinstuif in de sporthal. Ze gaat ook twee keer per week naar judo hier in de buurt. En zomers is er een camping in de speeltuin. Dan kunnen de kinderen een week in een tent logeren en allemaal leuke dingen doen. Mijn dochter heeft afgelopen zomer één nacht in de tent geslapen."

"Drie jaar geleden heb ik het huis, dat we eerst huurden, gekocht van Eigen Haard. Dat is een goed besluit geweest".

Foto: Henry Kloostr

UIT IN DE BUURT

OOSTERKERK

MUZIEK

Dinsdag 2 februari 2010 20.00 uur "Jong talent maakt zich bekend" Een leerling van het Conservatorium van Amsterdam toont haar kunnen in de Oosterkerk. Vandaag is dit Simona Strungaru op piano en Katya Woloshyn op viool met werken van o.a. van Beethoven, Enescu en Shostakovich.

Zondag 21 februari 2010 12.00 uur Koffieconcert Fagot – Pianoduo Jonathan Reeder en Ruud van Odenhoven met werken van o.a. Hindemith, Breuker en Chopin. Gevarieerd klassiek programma.

Dinsdag 2 maart 2010 20.00 uur "Jong talent maakt zich bekend" Berlage Saxophone Quartet met "Sovjetsax", Werken van o.a. Prokofiev, Tchaikovsky, Mussorgsky en Shostakovich.

Zondag 21 maart 2010 12.00 uur Koffieconcert. Duo Bumble Bee – Nienke Dekker op klarinet en Nelly Koetsier op piano – met werken van o.a. Ferruccio Busoni, Carl Nielsen en Igor Strawinsky.

EXPOSITIE

4 februari t/m 3 maart 2010 Een 'Dialogue pictoral' in het Hollandse landschap. Dootentoonstelling door Fons Heijnsbroek en Ben Vollers. Grote abstracten samen geschilderd, acryl op linnen. Opening: zondag 7 februari 2010 van 14.00 tot 16.00 uur. Geopend: werkdagen in principe van 9.00 tot 15.00 uur (bel anders even 020 - 6.27.22.80)

Zondag 21 februari t/m 16 mei 2010 Tentoonstelling 'De Hongerwinter en de Oostelijke Eilanden'; 1944/1945 in foto's en verhalen. Opening: Zondag 21 februari om 15.00 uur. Geopend: werkdagen in principe van 9.00 tot 15.00 uur (bel anders even 020 - 6.27.22.80). Verder ook op zondagen 21 maart, 18 april en 16 mei na afloop van het koffieconcert

Zondag 7 maart t/m dinsdag 30 maart 2010 Groepstentoonstelling "Atelier Dijkzicht" met schilderijen in diverse technieken. Opening: Zondag 7 maart 2010 van 14.00 tot 16.00 uur. Geopend: werkdagen in principe van 9.00 tot 15.00 uur (bel anders even 020 - 6.27.22.80) Concerten in de Oosterkerk zijn, indien niet anders vermeld, gratis toegankelijk. Een vrijwillige bijdrage wordt zeer op prijs gesteld.

■ www.oosterkerk-amsterdam.nl ■

SOOP

EXPOSITIE

t/m woensdag 3 februari 2010 is op werkdagen van 11.00 - 17.00 uur de tentoonstelling "Allerhande" van kunstenaars Alie Roest en Els Martelhof te bezichtigen.

Donderdag 1 april 16.30 uur: Vernissage. Feestelijke opening van de expositie

"Tango, een tuin van illusie" van kunstenaar Marianne van Berlo. Muziek: Trio Blue Band.

LEZINGEN

SOOP-UUR Donderdag 25 februari 16.30 uur. Ellen de Vries, auteur van de biografie "Nola, portret van een eigenzinnige kunstenaar"; Zij vertelt aan de hand van dia's over het leven en werk van de Amsterdamse Nola Hatterman ("wit" van buiten, "zwart" van binnen).

SOOP-UUR Donderdag 25 maart 16.30 uur. Luitenant-kolonel Piet Dijkstra, eindverantwoordelijk voor het zakelijk gedeelte van het Leger des Heils. Hij vertelt over de diverse activiteiten en verantwoordelijkheden van het Leger.

MUZIEK

SOOP-SALON Donderdag 11 februari 16.30 uur. Maud Clijsen, zang, en Mark Wyman, piano, treden op met het programma "Liefde en Leven", Nederlandstalige chansons van onder meer Robert Long, Frans Halsema, Jacques Brel, Adèle Bloemendaal en Jaap Fisher. Na afloop praten we na bij een hapje en een drankje.

Donderdag 25 maart 16.30 uur. Een concert in samenwerking met het Conservatorium van Amsterdam. Nadere programmegevens worden nog bekend gemaakt.

EXTRA

Donderdag 25 februari om 17.30 uur: Maandelijks buurtborrel. In samenwerking met de Plantage-Weesperbuurt Vereniging en de Vrienden van de Plantage.

Donderdag 25 maart om 17.30 uur: Maandelijks buurtborrel. In samenwerking met de Plantage-Weesperbuurt Vereniging en de Vrienden van de Plantage.

■ **Nieuwe Kerkstraat 124; tel. 4223152** ■

VERZETSMUSEUM

LEZINGEN

Helden en Schurken: vijf bijeenkomsten over de bezetting. De Tweede Wereldoorlog was lange tijd een geschiedenis van 'goed' en 'fout'. Sinds de jaren tachtig hebben geschiedkundigen dit beeld genuanceerd. Maar kan geschiedenis wel zonder helden en schurken? Daarover gaan in het aanstaande herdenkingsjaar vier bijeenkomsten, die het Verzetmuseum Amsterdam presenteert in samenwerking met het *Historisch Nieuwsblad*, NPS/VPRO en het Nederlands Instituut voor Oorlogsdocumentatie (NIOD). Aan het slot van de serie toont beeldresearcher Gerard Nijssen nieuw ontdekt filmmateriaal uit de oorlog. Alle bijeenkomsten vinden plaats in het Verzetmuseum Amsterdam, Plantage Kerklaan 61. **De eerste vier vinden plaats op dinsdagmiddag om 15.30 uur; de laatste op zondag 2 mei vanaf 14.00 uur.**

Nr 2 op 16 februari 2010 vertelt **Meindert Fennema** over secretaris-generaal Max Hirschfeld, wiens biografie hij schreef. **Guus Meershoek** (*Dienaren van het gezag*) belicht de rol van politieagenten. Presentatie: Jos Palm (*OVT*).

Nr 3 op 16 maart 2010 debatteren **Chris van der Heijden** (*Grijs verleden*), oud-NIOD-directeur **Hans Blom**, zijn opvolger **Marjan Schwegman** en **Jolande Witthuis** (*Weest manlijk, zijt sterk*) over 'grijs'. Moeten de helden terugkeren in de

oorlogsgeschiedschrijving? De discussie wordt geleid door Frans Smits (*Historisch Nieuwsblad*). Toegang: 10,- euro per keer of 30,- euro voor een passe-partout. Reserveren is aanbevolen.

■ **Plantage Kerklaan 61; tel. 6202535** ■

LANGENDIJK EETCAFÉ

MUZIEK

Elke Zondagmiddag vanaf 16.30

14 febr Dvora Davis sweet soul jazz.

21 febr Britta duiker sweet jazz.

28 febr Cristiaan Brester groovy jazz.

■ **Zeeburgerstr 1, 1018 AG Amsterdam tel 020-4275077** ■

DESMET STUDIO'S

Op **vrijdag 12 maart 2010** is er weer een Club Desmet deze keer met DJ's **de Ammehoela's** en **De Discussabele Dertig**. Parkeren op het parkeerterrein van Artis kost EU 10,- uitrijdkaarten verkrijgbaar bij onze garderobe. Meer informatie, kaarten bestellen, reacties en alles over goedkoop overnachten lees je op Dames neem ook eens wat mannen mee, niet noodzakelijkerwijs je eigen man. Toegangskarten 16,50 (inclusief reserverings- en transactiekosten) kunnen alleen in de voorverkoop gekocht worden. Voel je vrij om deze uitnodiging naar gelijkgestemden te forwarden (35+).

■ **Plantage Middenlaan 4a (tel 5217100).**

HOLLANDSE SCHOUWBURG

26 januari t/m 31 mei 2010: Auschwitz nu. Drie Generaties verder Vijfentwintig jaar na de bevrijding van Auschwitz is in de Hollandsche Schouwburg de multimediale presentatie **Auschwitz nu. Drie Generaties** verder te zien. Het is het verslag van de reis die Judith Belinfante (1943, oud-directeur Joods Historisch Museum) en haar zoon Alexander David Jansen (1977) naar deze plek maakten en is een eerbetoon aan hun vermoorde voorouders. In teksten en foto's schetsen zij hun persoonlijke confrontatie met het verleden en het nu. **Auschwitz nu** wordt ook op het voormalig kampterrein bij Herinneringscentrum Kamp Westerbork gepresenteerd.

■ **Plantage Middenlaan 24 www.hollandscheschouwburg.nl** ■

DE SCHATTEN VAN JAN EN JOOP

WORKSHOP

Zondag 7 februari / Zondag 7 maart Tiffany Glasworkshop: Een geheel verzorgde, leuke intensieve en creatieve dag! In klein groepsverband, max. 3 perso-

nen. Aan bod komen de volgende technieken: glassnijden, glasslijpen, koperfolie-techniek, solderen en patineren. Duur: 1 hele dag, incl. lunch. Kosten: 120,- euro. Tijd: 09:30 - 17.30 uur; Verdere informatie en aanmelden: tel.nr. 06-27077848 of

EXPOSITIE

Foto-Overzicht. Vanaf 1 februari 2010 vindt u in het souterrain bij De Schatten van Jan en Joop, aan de hand van diverse foto's, een mooie impressie van de historie van de Oostelijke Eilanden. Loop eens binnen, beleef de sfeer van nu, bewonder de buurt van toen. **Openingstijden:** di. t/m za. 10.00 - 17.30 uur.

■ **Czaar Peterstraat 143** ■

VIERWINDENHUIS ZUIDHAL

Zondag 14 februari 2010 - 15.00. Timber – Blazersensemble speelt "De lotgevallen van Sophie" naar het boek van gravin de Segur met muziek van Jean Francaix

Zaterdag 27 februari 2010 - 20.15. Peter Schaaf en Ingrid van Delft (zang en piano) spelen werken van Franse en Engelse componisten

Zondag 14 maart 2010 - 15.00. Thelma Neleman (piano) met solist (ovb) speelt mooie klassieke muziek door de eeuwen heen

Zaterdag 27 maart 2010 - 20.15. Striking Four Strijkkwartet. Programma nog niet bekend

Zondag 11 april 2010 - 15.00. Music for a while - Een programma van Monique van der Hoeven (mezzo), Arie de Bruijn (klavecimbel) en Marjan Oud (viola da gamba)

Zaterdag 24 april 2010 - 20.15. Corinne Cassini speelt cello suites van Bach

Zondag 9 mei 2010 - 15.00. Klezmer Ensemble Nigunim, bestaande uit Hans Booy en David Schwarzkopf (viool, klarinet, accordeon, contrabas) spelen instrumentale Joodse volksmuziek.

■ **Windroosplein 112, Amsterdam** ■

Raadpleeg voor gedetailleerde informatie ook WWW.PLANTAGEAANHETWATER.NL

DEZE AGENDA KAN ALLEEN MAAR WORDEN SAMENGESTELD OP GROND VAN AANGELEVERDE INFORMATIE IN WORD – STANDAARD Times New Roman 12 punt – AAN: deben@chello.nl.

DE DEADLINE VOOR HET VOLGENDE NUMMER IS 5 maart 2010 Graag uw informatie op tijd mailen!

ZIEN

Dagelijks leven hier en daar

In de Funen Art Gallery is van **5 febr. t/m 7 maart 2010** de mooie foto-expositie te zien van Guus Geurts.

Deze foto-expositie, getiteld *Dagelijks Leven Hier en Daar*, bestaat uit ruim veertig foto's die gemaakt zijn in verschillende ontwikkelingslanden. Als contrast zijn er ook foto's uit Nederland. Binnen de meest uiteenlopende landschappen staat de mens centraal, met zijn verschillende manieren van levensonderhoud, tradities, religies en ontspanning.

Guus Geurts is – naast fotograaf – als milieukundige actief op gebied van landbouw, milieu en globalisering. Hij is onder andere betrokken bij ontwikkelingsorganisatie X min Y, Platform Aarde Boer Consument en Vóór de Verandering. Zijn foto's vragen

Maya vrouw en kind bewerken het land in Zunil, Guatemala

aandacht voor de biodiversiteit en het waardevolle binnen niet-westerse culturen, dat we langzaam zien verdwijnen door de huidige globalisering. Denk bijvoorbeeld aan de groot-schalige invoer van soja uit Azië ten koste van de locale landbouw voor onze enorme varkensproductie. Met het oog op de voedsel-, klimaat- en energiecrisis kunnen we volgens hem juist leren van deze culturen, in plaats van hen een westers ontwikkelingsmodel op te leggen.

Tentoonstelling 'De Hongerwinter en de Oostelijke Eilanden' in de Oosterkerk

Door Ada van Warmeskerken, in samenwerking met Lyda Schulken en Bert van Goethem

Op de gedenksteen in de zuidgevel van de Oosterkerk is een moeder te zien met haar kind aan de hand, verlangend uitkijkend naar een boot, waar een man een volgeladen zak uit wegdraagt. Er staat onder meer op gebeiteld:

'Wat liefde samenbracht in 't jaar van barre nood

Heeft menig ouder en kind gered van hongerdood...'

En verder: Interkerkelijk Comité, 1945

Dat is nu 65 jaar geleden. Het jaar van de Hongerwinter. Deze laatste, ijzige koude oorlogswinter 1944/1945 was zeker voor de bevolking in het westen van Nederland een catastrofe. Er was gebrek aan alles: er was geen eten, geen brandstof, geen kleding. Vooral in de grote steden was de nood hoog. In Amsterdam stierven zoveel mensen van uitputting, dat begrafenisondernemers het aantal doden niet meer aankonden. Mensen ondernamen van alles om te overleven: hongertochten naar het oosten en noorden van het land waar nog eten was. Op zoek naar brandstof werd zelfs hout uit de eigen woning gesloopt.

Ook de bevolking van de Oostelijke Eilanden, al getroffen door de crisis in de jaren dertig, had zwaar te lijden onder de

hongersnood. Mensen probeerden elkaar zoveel mogelijk bij te staan, maar op het laatst lukte dat niet meer. Hulp was dringend nodig.

De Oosterkerk en de toenmalige St. Annakerk sloegen begin 1945 de handen ineen en richtten het Interkerkelijk Comité Levensmiddelenvoorziening voor De Eilanden op. Door kerken in Groningen en Friesland ingezameld voedsel werd heimelijk per boot naar Amsterdam vervoerd. Daar bereidde de centrale gaarkeuken dit eten speciaal voor de schoolkinderen, baby's, zieken en bejaarden van de Oostelijke Eilanden.

Het op Oostenburg gevestigde Werk-

spoor was al eerder in de oorlog maaltijden gaan verstrekken aan het voor het merendeel op de Eilanden woonachtige personeel. Voedseldroppings door vliegtuigen van de geallieerden tegen het eind van de oorlog en de bevrijding in mei 1945 maakten een einde aan deze donkere periode van honger en kou.

Door deze voor die tijd bijzondere samenwerking van de kerken en door de zorg van Werkspoor voor zijn personeel hebben veel bewoners van de Oostelijke Eilanden de oorlog kunnen overleven. De in opdracht van de bewoners door Hildo Krop vervaardigde gedenksteen getuigt daar nog van. In deze tentoonstelling wordt met historische foto's en voorwerpen de Hongerwinter in Amsterdam en de voedselhulp hier op de Oostelijke Eilanden weer in beeld gebracht. De verhalen van (oud)buurtbewoners over die tijd zullen die beelden nog meer doen spreken.

De tentoonstelling in de Oosterkerk wordt geopend op 21 februari om 15:00 uur.

Cor Jaring en andere (oud)buurtbewoners vertellen hun verhaal over die tijd. De tentoonstelling loopt van 22 februari t/m 16 mei 2010 en is te bezoeken op werkdagen van 9:00 tot 15:00 uur en op zondag 21 maart, 18 april en 16 mei, van circa 14:30 uur (na afloop van het koffieconcert) tot 16:00 uur.

De sneeuw inspireerde buurtbewoners op Oostenburg tot het maken van een iglo. Twee verdwaalde pinguïns voelden zich er meteen thuis.

Liefde en warmte voor cliënten

Op de bovenste verdieping van Zorgcentrum St Jacob, in het Andreashuis, bevindt zich een hospice. Dat is een plek waar mensen de laatste maanden van hun leven verzorgd worden. Romy Cocu werkt er sinds twee jaar twee dagen per week als vrijwilligster.

Foto: Angelie Weber

Door Angelie Weber

“Wat ik doe, is zoveel liefde en warmte aan cliënten geven dat ze zich comfortabel en thuis voelen. Als vrijwilliger zorg je voor de koffie en thee. Je voert gesprekjes met de mensen en gaat in op hun wensen. Soms werk ik een extra avond als er een tekort is aan personeel. Een vrijwilliger heeft hier geen vastomlijnde taak en kan overal voor ingezet worden. Zo ga je met een bewoner naar Artis of met een rolstoel naar een terrasje, een andere keer zit je te praten aan bed of houdt iemands hand vast. Onbewust heb ik al mijn hele leven dit werk willen doen. Ik dacht; als ik gestopt ben met werken wil ik in een kindershospice gaan werken.

Dat bleek te confronterend omdat ik zelf nog kinderen thuis heb. Toen zag ik een advertentie van St. Jacob. Als 15-jarige heb ik hier in de keuken geholpen en dat vond ik toen heel leuk. Zo kwam ik hier terecht.”

HIER KAN ALLES

Het hospice heeft 10 kamers. Er werken 6 vrijwilligers die altijd terug kunnen vallen op een geweldig team. “Het is een speciale afdeling”, vertelt Romy, “hier mag alles en moet niets. De cliënten verblijven hier van enkele dagen tot weken. Degeenen die dat nog kunnen eten samen, maar de meesten zijn te ziek. De mensen mo-

gen eten wat ze lekker vinden. Ik kook regelmatig voor cliënten en doe de boodschappen. Laatst heb ik voor een cliënt die geen smaak meer heeft pannenkoeken gebakken voor de geur en het sociale. De combinatie met koken is voor mij in dit werk ideaal. Zo heeft elke vrijwilliger zijn specialiteit.”

LAATSTE WENS

“We proberen zoveel mogelijk de laatste wens van de mensen te vervullen. Een cliënt had laatst als laatste wens om een countertenor te horen. Er heeft toen een operazanger voor hem en 10 familieleden gezongen in de huiskamer. Soms is het iets heel simpels, zoals voor iemand die gekozen had voor euthanasie en nog een keer een broodje garnalen wilde. Ik heb dat toen klaargemaakt, een karretje versierd met kaarsen, een glaasje wijn aangeboden en hij heeft muziek van Bob Dylan opgezet. Dit geeft mij een goed gevoel, want dan heb ik voor een lichtpuntje gezorgd.”

En waar het in dit werk om gaat? Het belangrijkste is ‘er te zijn’ en bestand te zijn tegen de confrontatie met mensen die pijn lijden en doodgaan. Je moet een positieve instelling hebben, vrolijk zijn en iemand kunnen ‘pleasen’. En dan levert het, zoals Romy aangeeft, “hele waardevolle momenten op voor jezelf”.

vrijwilligersladder

GROENE STRAATDAG OP 8 MEI

Wie wil hand- en spandiensten doen op de dag zelf? Wie wil telefonisch en via de mail contact opnemen en onderhouden met deelnemers van de streekmarkt? Contact: Naima Chekhchar, 6223808; naima@wcob.nl

PATATATOE, SEPTEMBER 2010

Wie wil een deel van de organisatie op zich nemen voor aardappeltocht, maaltijd en/of feest? Contact: Angelie Weber, 6223808; angelie@wcob.nl

BUURTBOEKEN

Wie wil administratieve werkzaamheden doen voor de buurtboeken zoals overzichten van verhalen, schrijvers en foto's maken? Contact: Angelie Weber, 6223808; angelie@wcob.nl

BARMEDEWERKER

Er zijn nog vacatures voor barvrijwilligers in de Witte Boei voor maandagochtend, dinsdagmiddag en vrijdagochtend. Contact: Sevda Aydin, 6223879; s.aydin@ijsterk.nl

Verkeerschaos rond Oosterkerk

Op een zonnige dag rijd ik met de auto over de Grote Wittenburgerstraat het eiland af. Als het licht bij de fietsmaker op groen springt, schiet een fietser me voorbij, om met een scherpe linkse bocht voor mij langs het asfalt op te draaien. Snel en stevig remmen voorkomt dat ik hem van zijn fiets bots. De fietser blijft voor mij rijden en duikt uiteindelijk pas ter hoogte van de slager de stoep op om het fietspad te nemen. Voetgangers op het punt van oversteken springen verschrikt uit de weg.

Pas bij de Gooyer is mijn schrik een beetje gezakt.

Maar ik kan de fietser weinig verwijten. Rechtdoor oversteken is geen optie, want niet alleen is het fietspad daar niet toegankelijk gemaakt, de stoeprand maakt het daar bovendien onmogelijk om illegaal het fietspad op te schieten. En zijn alternatief is de oversteek bij de Kleine Wittenburgerstraat, maar om daar te komen moet hij tegen de richting langs de Albert Heijn rijden. Ook het alternatief van linksaf om de Oosterkerk heen is geen goed idee: dan moet hij alsnog voor mij linksaf duiken, en op het stukje fietspad bij de visboer tegen de richting in rijden.

En dat terwijl een oversteekpunt voor fietsers daar zoveel zou oplossen!

Later die week fiets ik van het Windroosplein naar de Albert Heijn. Al bij de Pool begint de chaos van half en helemaal op de parkeerstrook stilstaande auto's, die het mij onnodig moeilijk maken om het tegemoetkomend verkeer te omzeilen. En tegen de tijd dat ik bij de glas-

bak mijn fiets parkeer, is de chaos compleet. Auto's dwars op de parkeerstrook, auto's op de laad- en losplek van de Albert Heijn. Op het resterende strookje asfalt proberen fietsers in beide richtingen zich te handhaven tussen het verkeersgeweld.

De illegaal geparkeerde auto's geven met achtergebleven passagiers of knipperende lichten aan dat de boodschap maar heel even duurt; in de praktijk laten ze minstens een kwartier hun eigen belang boven de verkeersveiligheid gaan. In het Waagat is altijd wel een plekje vrij, maar dat vindt men kennelijk te ver lopen.

De dag erop *loop* ik maar eens naar de AH. Maar ditmaal blokkeren niet alleen rechts de asociale parkeerders het trottoir, maar moet ik mij links bovendien een weg banen door lege en volle Albert Heijn-rekken, of met ware doodsvrachting tegen het verkeer in over de weg lopen.

Het weekeinde daarna kom ik met de auto terug van familiebezoek. Als ik uit de richting van het Scheepvaartmuseum linksaf het eiland op wil draaien, staat er op de voorsorteerstrook een half dozijn wachtende auto's. Uit de andere richting hebben de wachters een rij gevormd op de doorgaande weg. Nog een half dozijn auto's heeft zich opgehoopt in de toegang tot de Kleine Wittenburgerstraat. Fietsers bochten moeizaam om de auto's heen, auto's in westelijke richting bonken over de vluchtheuvel om de wachtende auto's te omzeilen. Dissonant geclaxonneer zwelt aan.

Als ik poolhoogte neem, blijkt een leverancier van de AH niet de moeite te hebben genomen om de laad- en losstrook te benutten. Het gehele wegdek is geblokkeerd door zijn vrachtwagen, en dankzij de asoparkeerders kan niemand over de parkeerstrook om hem heen. Er rest ons niets anders dan wachten tot de vrachtwagen het veld ruimt.

Terwijl we wachten denk ik terug aan een vergelijkbare situatie. Toen was het op de Grote Wittenburgerstraat raak, ter hoogte van de kinderopvang. Een verhuishuiswagen stond daar de *enige* uitvalsweg van het eiland te blokkeren. Andere automobilisten kozen ervoor om spookrijders te worden op de Kleine Wittenburgerstraat; ik had geen haast en ging terug naar huis om de politie op de hoogte te stellen. Om tot mijn verbijstering te horen dat het stadsdeel een *vergunning* had afgegeven. Als mijn vrouw nu zou gaan bevallen, realiseerde ik me, zou ik van het Stadsdeel kennelijk ook spookrijder moeten spelen om het OLVG te bereiken.

Herkent u bovenstaande situaties? Vindt u het ook een onoverzichtelijk en onveilig zootje rond de Oosterkerk? Wilt u ook dat het stadsdeel maatregelen neemt om de verkeersproblemen op te lossen? Als er voldoende steunbetuigingen binnenkomen op veiligwittenburg@gmail.com, wil ik het initiatief nemen tot een petitie, waarover in de volgende Eilander meer.

Floris Kleijne

Cursus "Kennismaken met Turkije"

In de vorige Eilander kondigden we de start aan van twee cursussen: "Kennismaken met Marokko" en "Kennismaken met Turkije". Het zijn cursussen, waarin u op een gemakkelijke manier kennis maakt met die landen, de mensen die er wonen, hun taal en hun cultuur. U leert er onder andere de beginselen van het Turks of Arabisch, hoe contacten te leggen, en overgebruiken en gewoontes, eten en drinken, geschiedenis, politiek, religie en

de rol van mannen en vrouwen. Basis-kennis over het land is niet nodig. De cursus "Kennismaken met Marokko" is volgeboekt en inmiddels gestart, maar voor die over Turkije kunt u zich nog aanmelden. De cursus omvat zes wekelijkse bijeenkomsten en er zijn geen kosten aan verbonden.

Voor meer informatie: Sevda Aydin, tel. 020-622 38 79 of s.aydin@ijs-terk.nl, of Naima Chekhchar, tel. 622 38 08 of naima@wcob.nl.

Buurtoverleg in de Oostelijke Binnenstad

Zoals u ongetwijfeld weet zijn er twee buurtoverleggen in de Oostelijke Binnenstad: het *Eilandenoverleg* voor de Oostelijke Eilanden, de Czaar Peterbuurt, 't Funen en de Kadijken, en het *Plantage Weesperbuurt Overleg* (PWO) voor de Plantage- en Weesperbuurt.

Deze komen ongeveer elke zes weken bijeen in respectievelijk de Oosterkerk op Wittenburg en het Dienstencentrum Plantage-Weesperbuurt aan de Roetersstraat 174. Alle buurtbewoners zijn hierbij welkom.

U kunt van tevoren de agenda en de vergaderdata opvragen bij het wijkcentrum, tel. 622 38 08 en binnenkort is deze informatie ook te vinden op de website van het wijkcentrum: www.wcob.nl

Twee keer per jaar, meestal in april en oktober, vinden de zogenaamde *voortgangsoverleggen* plaats, waarop de rayonmanagers Welzijn, Openbare Ruimte en Bouwen en Wonen van Stadsdeel Centrum komen vertellen over hun beleid en de ontwikkelingen in de buurt. Op deze bijeenkomsten kunnen de bewoners en bewonersgroepen vragen stellen aan de ambtenaren en reageren op hun buurtplannen. Vaak is hierbij ook de wijkagent aanwezig.

Wat op dit moment in de buurtoverleggen met name speelt zijn een aantal bouw- en renovatieprojecten en de twee nieuwe bestemmingsplannen in wording voor de wijk. Nieuw is dat de hele oostelijke binnenstad door twee bestemmingsplannen zal worden bedekt. Voorheen waren er meerdere kleine bestemmingsplannen voor de verschillende buurten.

Het nieuwe bestemmingsplan Oostelijke Eilanden e.o. omvat Kattenburg, Wittenburg, Oostenburg, de Czaar Peterbuurt en het Funen en wordt op 19 februari a.s. voor zes weken ter visie gelegd. Belanghebbenden kunnen de ontwerpen inzien en er op reageren naar het stadsdeel.

Het bestemmingsplan Oostelijke Binnenstad, dat nog ter visie moet komen, omvat behalve de Plantage- en Weesperbuurt ook de Sarphatistreek en de Kadijken. Aangezien het met het aandachtsgebied van de buurtoverleggen overlapt,

zullen zij daar dan ook allebei hun zegje over doen.

Ook nieuwbouw- en renovatieprojecten krijgen veel aandacht van de overleggen. Op De Eilanden e.o. worden bouwplannen voor het Oostenburgereiland (het voormalige Storkterrein) steeds actueler en is de nieuwbouw op 't Funen, dat via een parkstrook zal worden verbonden met de Czaar Peterbuurt, bijna gereed. Op Oostenburg en in de Czaar Peterbuurt vindt een grootscheepse renovatie van blokken sociale woningbouw plaats. In de Weesperbuurt wordt het zogenaamde "Roeterseiland" van de Universiteit van Amsterdam de komende jaren grondig verbouwd, met navenant bouwverkeer en overlast voor de buurt.

Daarnaast houden de overleggen zich

bezig met de leefbaarheid van de buurten. Dat kan zijn in de vorm van buurtfeesten of acties voor een schone buurt, projecten voor jongeren of overlast van toeristen en horeca. Het stadsdeel is bijvoorbeeld al een tijdlang van plan om de oostelijke binnenstad aantrekkelijker te maken voor toeristen en dagjesmensen, bv. door het aanleggen van een aantal looproutes en het afgeven van nieuwe hotelvergunningen. In de Weesperbuurt maken bewoners zich zorgen over het drukke verkeer en de luchtkwaliteit in de Weesperstraat.

Als u interesse heeft om aan de buurtoverleggen deel te nemen of er een keer te komen kijken, dan kunt u contact opnemen met Pim van Galen van het wijkcentrum, tel. 622 38 08 of pim@wcob.nl.

"Proef de buurt" gaat door in 2010

Buurtrestaurant "Proef de buurt", een initiatief van het Huis van de Buurt, gaat na een succesvol eerste jaar in 2010 door met het serveren van smakelijke en gezellige maaltijden.

Gemiddeld komen er per keer zo'n 20 à 30 mensen eten in Buurtcentrum De Witte Boei, Grote Wittenburgerstraat 200. Er komen drie gangen op tafel, bereid door vrijwilligers uit de buurt of van de Stichting Amsterdamse Vriendendien-

sten (om en om). Voorlopig is het restaurant geopend op de eerste en derde maandag van de maand (het verschilt soms iets i.v.m. schoolvakanties). Er koken verschillende groepen; zo kookt op maandag 15 februari a.s. een bewonerscommissie van Wittenburg!

Voor de precieze data en tijden kunt u informeren bij De Witte Boei, tel. 622 38 79 of bij het wijkcentrum, tel. 622 38 08. Smakelijk eten!

Voor wie doet u de deur open?

Elke buurt is weer anders. Toch zijn binnen de regio een aantal gemene delers aan te wijzen, zo blijkt uit de cijfers die te vinden zijn op eenveiligamsterdam.nl. Elke paar maanden wordt daar de actuele stand van zaken per wijk gepresenteerd op het gebied van inbraken, diefstal, geweld, vernieling en overlast. Opvallend is dat inbraak over de hele regio aan populariteit wint bij het boevengilde. Zo is in heel district West het aantal aangiften diefstal en inbraak uit woning aanzienlijk toegenomen. Nagenoeg alle inbraken worden gepleegd in de benedenhuizen door het forceren van de kiepen kantelramen, zo valt te lezen. Een trend die in de hele regio wordt waargenomen.

WERKWIJZE

De daders kwamen in TNT-kleding aan de deur bij voornamelijk bejaarde vrouwen. Ze boden een niet besteld pakketje aan. De zogenaamde postbodes vertelden de slachtoffers dat ze een klein administratief bedrag moesten betalen dat moest gepind worden. De oplichters maakten daarbij gebruik van een soort mobiel pinapparaat dat direct de gegevens van de magneetstrip kopieerde. Op het moment dat slachtoffers hun pincode intoetsten, werd ook die in het geheugen van het apparaat opgeslagen. Daarna werd net gedaan alsof de pinmachine defect was. Het pinnen was zogenaamd mislukt.

Uiteindelijk vertrok de pseudo-TNT'er met het pakketje en de buitgemaakte gekopieerde gegevens. Later zetten de daders de gekopieerde gegevens van de magneetstrip met speciale apparatuur op een blanco pas en konden geldbedra-

gen van de rekeningen van de slachtoffers opnemen of aankopen doen in winkels.

Omdat in het bovenstaande voorbeeld vooral de oudere bewoners het slachtoffer waren is er het project Senioren & Veiligheid. Dat project is een voorlichtingsbijeenkomst met als thema: 'Voor wie doet u de deur open?'. De voorlichting is gericht op het fenomeen 'babbeltuc', waarbij daders het vooral op senioren hebben gemunt. Bij deze bijeenkomsten dit keer geen suf praatje met waarschuwingen en tips, maar korte rollenspellen, waarbij voorbeelden uit de praktijk worden nagespeeld.

Diverse scenario's passeren de revue, zoals de kachelmonteur, nieuwe burens, de TNT postmedewerker en de dame van de thuiszorg. Daarbij worden vooral de onbekende en geraffineerde trucs belicht waarmee laffe daders steeds vaker ouderen geld afhandig maken. In eerdere voorlichtingsbijeenkomsten op andere wijkteams vond het publiek, zelfstandig wonende senioren, de voorbeelden glashelder, vermakelijk en vooral erg leerzaam. Op de na de bijeenkomst door iedereen ingevulde enquête scoorde deze voorlichtingsvorm gemiddeld een 9.

Indien er voldoende animo is, zal er ook op de Eilanden en de Kadijken een dergelijke voorlichting gegeven worden. Als u geïnteresseerd bent kunt u zich opgeven bij het Huis van de Buurt in de Witte Boei, Grote Wittenburgerstraat 200, 1018 LJ Amsterdam, telefoonnummer 020-6223879, e-mailadres witteboei@ijsterk.nl. U kunt zich ook opgeven bij de buurtregisseur van politie Willem Jansen, zijn e-mailadres is willem.jansen@amsterdam.politie.nl.

Groen, geluk en gezondheid in uw buurt

In de tijd dat er sneeuw en ijs ligt en er griep en verkoudheden heersen, is het goed om aandacht te schenken aan de goede gezondheid in de buurt. Niet de gezondheid waar de huisarts direct mee te maken krijgt, maar meer het schijnbaar ongreepbare deel, onze leefomgeving. Schone lucht is één voorwaarde (hier wordt aan gewerkt), maar ook het groen om ons heen heeft daar een grote invloed op.

Steeds meer wetenschappelijke publicaties wijzen op het feit dat de mensen in de stad gelukkiger zijn als er een park of ander groen in de buurt is.

Het is belangrijk dat we een groene omgeving zien als we uit het raam kijken. Niet alleen planten en bomen geven plezier, maar vergeet ook de dieren niet die daarin leven. Het lijkt alsof er een parallelle wereld bestaat naast de onze. Als we naar ons werk gaan of de kinderen naar school brengen bewegen, we door het verkeer vaak zonder die andere wereld op te merken.

Een boomkruiper, een klein onopvallend vogeltje beweegt zich cirkelend omhoog langs de stam van een boom op zoek naar kleine insecten. Twee eksters zitten naast elkaar wat te babbelen en een groepje meeuwen vliegt hoog over op zoek naar voedsel of rustplek. Kijk eens goed naar de spreuwen op de markt, niet alleen maar brutaal, maar ook heel erg mooi! En dan de watervogels, in de winter komen veel soorten van buiten de stad in zoals kuifeendjes en smienten

Een soort heb ik nog niet genoemd. De mus. Zij waren bijna weg. Blijven voeren en in onze tuin of balkon rekening houden met de eisen die gesteld worden aan een goede en veilige leefomgeving van deze vogeltjes. Samen kunnen we de mussen weer terug krijgen.

Let op: in het komende Groenmagazine besteden we hier meer aandacht aan, maar u kan alvast beginnen met wat vogelnootjes op te hangen. Wees geduldig, ze komen er zeker op af.

Anke Brugman

Werkgroep groen en milieu

Wijkcentrum Oostelijke Binnenstad

Bereikbaarheid buurtregisseurs

Nick Daniels

Willem Jansen

Paul Noom

SPREKUREN: Woensdag 10.00 - 11.00 uur en donderdag 14.30-15.30 uur, Oosterkerk. Donderdag 14.30-15.30 uur Czaar Peterstraat 21.

VIA E-MAIL: Paul.Noom@amsterdam.politie.nl – voor Kattenburg en Wittenburg.
Nick.Daniels@amsterdam.politie.nl – voor De Kadijken en Oranje Nassaubuurt.
Willem.Jansen@amsterdam.politie.nl – voor de Czaar Peterbuurt en Oostenburg.

Via 0900-8844 kunt U zich laten doorverbinden met uw buurtregisseur

Yellie Alkema blijft vechten voor de buurt!

Hoewel ze op plaats 8 van de D66 kandidatenlijst terecht is gekomen, blijft fractievoorzitter Yellie Alkema opkomen voor de bewoners van de Oostelijke binnenstad en de Nieuwmarktbuurt.

Door Saskia Moerbeek

Ze heeft slechts 350 voorkeurstemmen nodig om haar werk af te maken en te zorgen dat de fractie betrokken blijft bij het buurtwerk. De Eilander spreekt met haar over het faillissement van Ysterk, waar buurthuis de Witte Boei onderdeel van uitmaakt.

Waarom is Ysterk volgens jou failliet gegaan?

Ja, daarvoor zijn meerdere oorzaken te noemen, maar de meest belangrijke is wel het managementconcept dat in de huidige welzijnsinstellingen wordt gehanteerd. In de buurthuizen en wijkcentra werken mensen die weten wat er speelt in de buurt. Maar binnen Ysterk ging dat verloren. Stichtingen Welzijn dienen offertes in bij de stadsdelen en wie de gunstigste offerte aanbiedt, krijgt het welzijnswerk gegund. Die aanbestedingen leidden tot fusies. Als je groter bent kan je beter meedingen met een aanbesteding, was de gedachte.

Maar zoals dat gaat bij fusies, je kreeg overal dubbelfuncties. Toen de stichtingen Welzijn Binnenstad en Welzijn Westerpark fuseerden tot Ysterk had je overal twee van. Twee directeuren en op alle managementposten ook twee mensen. Dat leidde tot onderlinge concurrentie. Maar voor de opbouwwerkers en jongerenwerkers, die gewend waren vanuit hun eigen buurthuis te werken, leidde dit tot grote versnippering.

Ze moesten een ochtend op de ene locatie zijn en dan weer een middag ergens anders. Ze verloren alle basiscontacten met de bewoners. Dit leidde niet alleen

tot demotivatie bij de professionals, maar ook bij de vele vrijwilligers. Die waren hun vaste contactpersoon kwijt. Ik heb het de afgelopen jaren herhaaldelijk bij de wethouder aan de orde gesteld, dat dat managementconcept niet werkt, maar die zei: "Ach dat zal wel een overgangssituatie zijn, dat is aan Ysterk om dat te bepalen." Kijk, dat managementdenken zie ik overal bij welzijnsbestuurders en politici.

Ze weten weinig van de geschiedenis, hoe hard de mensen gevochten hebben om hun voorzieningen, als de Boomspijker en de Witte Boei te krijgen. Maar ze durven ook niet rechtuit te zeggen: "We heffen het op". Dan verschuilen ze zich achter argumenten als: "Ja het past niet binnen de uitgezette kaders, de welzijnsinstellingen hebben hun eigen bevoegdheden en de subsidieverlener heeft ook zijn eigen regels."

Dan zie je dat de gewone burger het niet meer kan volgen en teleurgesteld raakt in de politiek.

Een verkeerd management concept is één ding, maar daar ga je toch niet binnen twee jaar aan failliet?

Nee, het onderlinge wantrouwen tussen de directeuren is funest geweest. Ze wisten van elkaar niet wat ze deden. Het blijkt achteraf dat de jaarrekening 2008 al niet werd goedgekeurd door de accountant, maar daar is niemand toen achteraan gegaan en wij als stadsdeelraad werden daar helemaal niet over geïnformeerd.

Er is een rapport van PriceWaterhouse-

Coopers, waar ook wij geen inzicht in hebben.

Ik heb toen de eerste signalen kwamen, in oktober 2009, een spoeddebat aangevraagd bij de wethouder. Toen heb ik een motie ingediend met als strekking dat het welzijnswerk terug moet naar de buurten en dat de drie Huizen van de Buurt aparte stichtingen moeten worden, die de gelden voor de buurt beheren. Er is toen gekozen om het buurthuiswerk nog een jaar onder te brengen in een van de vier stichtingen die Ysterk opvolgen. Maar daarna gaat het over naar de buurt. In die zin zie ik het failliet van Ysterk als een nieuwe kans.

Wie bewaakt dat dat ook echt gebeurt?

Ja, juist daarom wil ik graag herkozen worden, zodat ik dat de komende periode kan bewaken. Ik ben zeer gemotiveerd en gedreven. Ik weet uit ervaring wat het is om samen voor de buurt te vechten.

En de rol van het stadsdeel zelf?

Ja, ook het stadsdeel, in ieder geval het bestuur en de ambtenaren hebben boter op hun hoofd. Ik vind, samen met de SP, dat er een onderzoek moet komen naar de rol van het stadsdeel in het faillissement van Ysterk. En natuurlijk vinden we dat de interim-bestuurder geen 300.000 per jaar kan verdienen, terwijl het personeel of ontslagen wordt of een slechter contract krijgt. Als laatste wil ik zeggen dat ik tegen sloop van de Witte Boei ben. Dat vind ik geld weggooien. Als er ruimtegebrek is, zijn er andere oplossingen.

Woorden
jutt
aan
zee

creatief schrijven op
terschelling

verzamelen
verwoorden
lezen
luisteren

paasweekend 2010
(2-5 april)

www.wonder-word.nl
www.schrijfatelier.nl

**BUREN
HULP
CENTRALE**

Voor burenhulp op de Oostelijke
Eilanden, de Kadijken en in de
Czaar Peterbuurt (incl. 't Funen)
maandag t/m zaterdag
van 09.00 tot 21.00 uur

BEL 020-3556161

Censuur

Niet lang geleden bestudeerden we op mijn cursus Spaans oude krantenartikelen over de Zuid-Amerikaanse dictaturen en de destijds heersende censuur. Vooral de censuur vonden we interessant, en dan al helemaal als we die vergelijken met wat er vandaag de dag om ons heen gebeurt in Nederland en Europa op het gebied van persoonlijke controle en verboden producten en uitingen. Maar terwijl in een dictatuur de censuur nog een doel diende, namelijk de dictator aan de macht houden, heeft deze in de westerse wereld alleen nog de rol van betutteling. Het enige beetje echte censuur dat er nog is, zoals tegen nazipropaganda, wordt overvleugeld door zelfcensuur. Cartoonisten houden zich gedeisd. Niemand zal meer andere groeperingen beledigen uit angst voor wraak. De overheid censureert niet zozeer op meningsuitingen (dat doet de zelfcensuur al), alswel op goederen. Goederen waarvan gedacht wordt dat ze slecht zijn, voor mens of milieu.

Mijn vriendinnen vleien zich neer op mijn bank en ondertussen trek ik een fles rode wijn open. Ik luister met een half oor naar hun geklets en hoor ze de o zo domme overheid bekritisieren. Het lijkt wel een toneelstuk, een eenakter. Locatie: woonkamer. Vier dames op een bankstel, een vijfde trekt wijn open en bereidt een liflafje in de open keuken.

Conchita: "Ik ben door mijn honderdwattlampen heen en van Europa mag ik ze niet meer kopen."

Marisol, zoals altijd met diep décolleté: "En er is niet eens een goede vervanger voor, die spaarlampen zijn veel te slap en nog lelijk ook."

Onbe, eigenlijk heet ze Inma, maar ik noem haar Onbe: "Dat je die energieslurpers ontmoedigt, oké, maar verbieden is belachelijk, dan weet ik nog veel meer dat je moet verbieden omdat het slurpt of gewoon slecht is voor..."

Elsbeth, geblondeerd, maar in de kruin alweer bruin, valt haar in de rede: "Ja, laat ze die stompzinnige autoraces verbieden... Zandvoort, Dakar, TT, dat spaart veel milieu."

Onbe: "Of die ongein zoals TopGear en ander televisievermaak... kost allemaal veel energie en dus CO2 en dat schijnt slecht te zijn, vooral met de kou, zeggen ze."

Elsbeth: "En neem die politieheliikopter elke zaterdag boven de stad, dat ding vreet meer CO2, dan een stad vol honderdwattlampen!"

Ik (serveert de wijn): "Wat ze ook mogen verbieden, nu we toch bezig zijn, is de openbare verkoop van graffitispuitbussen op het Waterlooplein, dat zal een troep schelen!"

Onbe: "Trouwens als we het over slechte dingen verbieden hebben, zoals roken en drank onder de 16, waarom wordt dan niet ook snoep verboden voor kinderen onder de 16 en moeten alle Jamin's weg binnen een straal van 500 meter van scholen. Obesitas is een groter probleem dan af en toe een jointje, dunkt me."

Marisol: "Nou ik weet er ook wat, die elektrische handdoekautomaten, nergens voor nodig, ik kan zelf ook wel aan die doek trekken, en elektrische pepermolens, die batterijen komen allemaal weer in het milieu."

Conchita: "Ik voorspel dat ze in Zuid-Amerika straks de winnaars van de frikandellen- en gekookte-eiereneetwedstrijden uit het Guinness Book of Records gaan inhuren om gloeilampen in te slikken en naar Europa te smokkelen. Weer eens wat anders dan cocaïne."

En zo voltrekt zich weer een middagje in huize Cucharón. De liflafjes staan op tafel; smullen maar, en zonder pottenkijkers.

Ballabona Cucharón
Spreek uit: Bahjabóna Koetsjarón

e-mail: ballabona@gmail.com
weblog: www.ballabona.wordpress.com

Op de achterpagina:

Elisa Huijsman: De Pelikaanbrug ga ik meerdere keren per dag over om mijn kinderen naar school te brengen. Altijd weer geniet ik van het weidse uitzicht aan beide kanten over de Nieuwe Vaart. 's Ochtends zie je de prachtigste zonsopgangen die de molen in vuur en vlam lijken te zetten! Mijn bakfiets is super: hij wordt intensief gebruikt voor vervoer van mijn vier kinderen, boodschappen en voor het rondbrengen van bestellingen van mijn bedrijf UmpaLumpa.nl... (op de foto Oskar en Mae, en baby Lou)

Foto: Henry Kloostera

Beste Eilanderlezers,

Wij zijn dringend op zoek naar mensen die zich nog kunnen herinneren welke winkeltjes er vroeger op de Oostelijke Eilanden waren. Wij zijn geïnteresseerd in verhalen, foto's en misschien zelfs voorwerpen die een link hebben met buurtwinkels op de Oostelijke Eilanden vroeger en nu.

In 2011 zal er namelijk in het Amsterdams Historisch Museum een tentoonstelling worden geopend over buurtwinkels in Amsterdam, waarbij de Oostelijke Eilanden uitvoerig aan bod zullen komen.

Reageer vandaag nog – liefst per mail, maar telefoon mag ook – en dan nemen wij zo spoedig mogelijk contact met u op.

En, wie weet, treft u uw foto of herinnering volgend jaar op de tentoonstelling aan. Wij hopen snel van u te horen!

Elly van Mourik

(a.mourik2@chello.nl, 020-7760445, Kattenburg en Oostenburg)

Rietje Werts

(rietjeencorwerts@hotmail.com 020-6229491, Wittenburg)

Titia Koerten

(tkoerten@euronet.nl 020-4220896, Czaar Peterbuurt)

adressen en spreekuren

WIJKCENTRUM OOSTELIJKE BINNENSTAD

Kleine Wittenburgerstraat 1, telefoon 622 38 08, fax 623 03 60.
Website: www.wcob.nl
E-mail: wijkcentrum@wcob.nl
Maandag van 13.00 tot 17.00 uur en dinsdag t/m vrijdag van 10.00 tot 15.00 uur. Annemarie van de Vusse, bodemdeskundige. Advies op afspraak, telefoon 625 76 91 of email: annemarie@vusse.demon.nl

STADSDEEL AMSTERDAM-CENTRUM

Telefoon 552 44 44
www.centrum.amsterdam.nl
Meldpunt Zorg en Overlast
telefoon: 552 44 42
ZorgenOverlast@centrum.amsterdam.nl

WIJKSTEUNPUNT WONEN CENTRUM*Huurteam*

Dienstencentrum, Roetersstraat 174. Het huurteam helpt huurders met het voeren van huurprijs- en onderhoudsprocedures. Op afspraak: tel. 6227689 of e-mail: centrum@wswonen.nl

Woonspreekuur

Dienstencentrum, Roetersstraat 174. Voor informatie en advies over alles met betrekking tot huren. Elke woensdag inloopspreekuur van 15.00- 17.00 uur en van 19.00- 20.00 uur. Tel. 6227689 of e-mail: centrum@wswonen.nl

Renovatie/woonspreekuur

Oosterkerk, Kl. Wittenburgerstraat 1. Informatie en advies voor wijkbewoners die te maken hebben (krijgen) met renovatieplannen van hun verhuurder en voor alle andere vragen met betrekking tot het wonen. Dinsdag van 9.00- 10.00 uur. Tel. 6223808 of e-mail: centrum@wswonen.nl
www.wswonen.nl

SOCIAAL RAADSVROUW

Kleine Wittenburgerstraat 1
Inloopspreekuur: ma en do van 9.00-12.00 uur (max.8 personen)
Tel. Spreekuur: di. en wo. van 12.00 - 12.30 uur tel. 557 33 33 (alleen lopende zaken).

POLITIE

Wijkteam IJtunnel, spoed 112; Willem Jansen, Nick Daniels en Paul Noom. Tel. 0900-8844
Spreekuur Steunpunt Oosterkerk woensdag van 10.00 tot 11.00 uur.
Spreekuur Steunpunt Czaar Peterstraat 21 op donderdag van 14.30 tot 15.30 uur

OUDERENADVIESBUREAU

Kleine Wittenburgerstraat 1, tel. 557 33 33
Inloopspreekuur ma. en do. van 9.00 - 12.00 uur. Tel. spreekuur ma t/m vr. van 9.00-15.00 uur

CZAAR 51, KERK- EN BUURTWINKEL

Czaar Peterstraat 51, telefoon 620 80 45

Voor informatie over de Czaar Peterbuurt, maandag t/m vrijdag van 10.00 tot 17.00 uur.

BUREAU SCHULDHULP CENTRUM

Alleen telefonisch aanmelden:
Tel. 557 33 91
Ma, di, do en vrij van 9.00 – 11.00 uur

OPVOEDSPREEKUR

Maandagochtend voor ouders met kinderen van 0 tot 18 jaar. U kunt telefonisch een afspraak maken bij het Pedagogium, Krayenhoffstraat nr 32, telefoon 6274656.
Inloopspreekuur op woensdag van 10 tot 12 uur.

MELDNUMMER OPENBARE RUIMTE

Telefoon 551 95 55, voor melding of klacht over huisvuil, grofvuil, afval, fietswrakken, bestrating, groenvoorziening etc.

MAATSCHAPPELIJK WERK

Kleine Wittenburgerstraat 1
Tel. 557 33 33
Inloopspreekuur: ma en do 9.00-12.00 uur
Tel. spreekuur: ma t/m vr 9.00-15.00 uur

